

ఓంకార
శ్రీరస్తు
శ్రీలక్ష్మీనారాయణాయనమః

శ్రీ హరి కీర్తనములు

Slno 715
1237 98

14 JUL 1977

గోదావరిజిల్లా తణుకు బోర్డు హైస్కూలు
సహాయోపాధ్యాయుండగు
దుడ్డు సర్వేశ్వరకవిచే
విరచితంబయి

శ్రీమామిడూరుకాపురస్తులు చిక్కల వేంకటకృష్ణయ్యగారి
విత్రసహాయంబున

కాకినాడ శ్రీ కమలాముద్రాక్షరశాలయందు ముద్రింపబడి
గ్రంథకర్తగారిచే ప్రకటింపబడియె

మొదటిమాన్యు 500

1922

కాపీరైట్.

వెల రు 0—1—0

ఓంకర్పతీ
 శ్రీరఘు
 శ్రీలక్ష్మీనారాయణాయనమః
 శ్రీహరి కీర్తనములు

౪౬

గోదావరిజిల్లా తణుకు బోర్డుహైస్కూలు
 నహాయోపాధ్యాయుండగు
 దుడ్డు సర్వేశ్వరకవిచే
 విరచితంబయి

శ్రీమామిహారు కావ్యరత్నాలు చిక్కాబ పేంకటకృష్ణయ్యగారి
 వద్ద నవాయంబన

కాకినాడ శ్రీ కమలాముద్రాక్షరశాలయందు ముద్రింపబడి
 గ్రంథకర్తగారిచే ప్రకటింపబడియె

ముద్రణము 500

1922

విజ్ఞాపనము.

శ్లో॥ అగ్రాశ్చిత్తయన్తమం॥ యేజనాఃపర్యపాసితే॥
తేమాంసత్యాభియన్తగాం॥ యోగక్షేమంవిహామ్యహమ్॥
శ్లో॥ మద్గనాభవమాద్భ్యుత్॥ మద్యాకీమాంసమనుక్తుః॥
మాషేక్షైచ్యసియన్త్యైవ॥ మాత్మానంమత్పరాయణః॥

భగవద్గతః.

అయి భగవద్వాక్యమును నమ్మి తదనుసారముగ భగవద్భక్తిపరాయణునియై కాలమును సాక్షాత్కరించు భక్తులను నానేర్చిన కీర్తనంబు లిందుకయివశ్యమందున నేనకాగ్యతాద్ధుడనగుచుననియెంచి వీనిని క్రిందనుచునున్నహిందెనీ. ఇదివఱకు బెన్గలుచెప్పిన భజనకీర్తనముల వరుసలను తదితరకీర్తనముల వరుసలనుననుసరించి వీనిని వ్రాసితిని గావనెల్లగు వానిగానముచేసి సంతసించుదురుగాత-

ఇట్లు
శ్రీహరిదాసుడు,
దత్తు సర్వేశ్వరకవి.

పోషకప్రస్తావము

కం॥ శ్రీనాథగార్హుః॥ బేవారినిదల చుచుందురెవ్వరుమదిలో॥
నావిష్ణుని సుపాదులును॥ మీవేంకటేశ్వరుని సేవమహిళాశుభముల్॥
కం॥ ధరమానిని పుష్పలైలు॥ బరహన చిక్కలడంపననకెసేయై॥
సరినునుచురంజితుడనునై రాని॥ గాదభక్తులై యతియెవ్వరై॥
కం॥ గురుతిరగ్రప్రభక్తియు॥ పరమార్థంబుం॥ తనీనివరనుగణంబుల్॥
బరగణనాంబు చుక్కెత్తె॥ హాకీర్తనములనునచ్చునంగణంబెనన్॥

ఇట్లు
మహాభీముడు,
దత్తు సర్వేశ్వరకవి.

ఓంకర్తృత్వ

భిగ్నము.

శ్రీలక్ష్మీనారాయణాయనమః

శ్రీహరి కీర్తనములు

ఉ॥ శ్రీమనువాణి గోయిను ♦ చిత్తములోపల నెక్కిమూర్తులన్ ।
 బిరుదులన్నియుచూడొయల ♦ పంజరలో నుండిన వర్ణములు
 నులుమున నెక్కివచ్చునాగ ♦ పంజరమున నెక్కినది ।
 రామచంద్రుడయి గలుగి ♦ శివగమునోడుత చున్నా శ్రీనివాస ।
 క॥ ౧ ॥ లోన । గల్గింపెనా

నామమున నెక్కి మోక్షమున నెక్కినది సకా ।

యొక్కచోట నెక్కినది ।

జననమున నెక్కినది ముఖమున నెక్కినది హరిహరము ॥

క॥ పరమూరితతనాలము

పరమేశ్వరపులకెత్తుచు తెచ్చునము

నీరకమున నెక్కినది

పురుషార్థమున నెక్కినది మొక్కచోట నెక్కినది

క॥ శ్రీకరునకు శాశ్వతమునకు

నాకొగోరకునకు నవ్యయునకు ము

ల్లొక్కాధిపతికి భక్త

నీకానితపాదునకును నీశేకునకు

౩॥ అర్చనముగ శేషపైడు కీర్తనముల క్రమంబెట్టిదనిన.

వినాయకప్రార్థన.

స్తోత్రము—హిందూస్థానికాఢి రాగము—చాపుతాళము

పల్లవి: వినతిజేసెదను వినాయకానిను । కొనియాడుదునో ।

గ వినాయక॥ వినతి॥

అను॥ మనమునదలచిన । మందిరపులను । కొనసాగింపుము

కూర్చుకోడు॥ వినతి॥

(1) గజాసనానిను । గరములాప్పగిను । గణికపూజలను । గావించెదన
యి॥ అజాదిదేశతల్లెవారలచే । భజనంబుగొను । భక్తన
రచకీర్తితి॥

(2) మోదకహస్తా । మోదమునోడను । నాదహాజును నంకుదేవి॥
శేవ నీరా । నాదమునీకే గాదయి । మెండుగ దయం
మహా॥ననె॥

(3) సుఖపాణింబుతో ఒక సుఖంబు పూజ్యకొని । మె
ళుకొని నీర్పించు । పద్మము చీత్రితీడ వినతి॥

(4) పరివ్రతనం । పరివ్రతమున । సర్వైవరమిత । సర్వమురచి ।
శ్రీ గణపాచార్యము యా । నిర్వసియుడు । శిష్యునాహ
ను నె॥

సామ్యప్రార్థన.

(2) రత్నము — గణపా—చాపుతాళం.

‘పరివ్రతమోమకుజ’ వలె.

పల్లవి॥ వందనమోతల్లి । భారతీమాత॥ వంద॥

అను॥ ఇందువదనరొ నాదుమనమున । పొందుమీరగనిల్చి

యా । సంగమింపుకీర్తనలపెం । పొంగగనుబల్కింపు

(4) పుస్తకము—కాగితము—అపి తాళము

[నాట్యము అంగుళియలెను]

పల్లవి: ఏమన నేనెంతరా శేషివ యేమనివర్ణింతుగా నీమహి
మావీమ

అనుపా న్వామిర్మనము నల్పజన్మమే | యీమహిలోపల |
సారకమనిని నేను

1) మాదా చేశనీ మహి నలయించుదు. మాయకు వెలియై | మనలు
చుండునిచ్చెవని

2) సర్వగుణముల సాగరముగోచరించిన సర్వముచకుమేల్ సాక్షి
కలగోచరించును

అదమర్శ్య - అంతరించును - అది నేనెచ్చెను - అలగ మండు
| నేను

3) అంతరించుచేసిన మహిమముగోచరించును | సర్వోపగ్రహ

(5) పుస్తకము—కాగితము—అపి తాళము

పల్లవి: ఏమన నేనెంతరా శేషివ యేమనివర్ణింతుగా నీమహి
మావీమ

(1) పనిపడి గూఢము మనవివరింతు - గోకు నవచి - కొలచుజొచ్చి
అనలముగ్రీక్రమ నవాబుగొని చు దలనాద్యం బాడెద
వారీయేమని

(2) చానలు ప్తులుగట్టినబెట్టి జూకములాడ శేష మంచ- యానలగీర
లగొనుచును వృక్షం బాలోవాణమొనరించెదవారీయే

(3) ఏమోగొండికననుచును మదిలో - నెంచుచుసూరకయుండగ నీ

వేమీవనితలవెంటను దిరుగుటయెట్లుబసైతిరనియోగదముః
యేను॥

(4) ఏమోచెప్పితిసమనోనకను నీ వింక ననుకుదురుకుగలిగి సామగా
నలాలానత్పీర్తిని జగుమీనశ్వేశ్వరమతపాదోయేనుని॥

(6) కీర్తన — హింధూస్థాని తోడిరాగం — ఆదితాళము
పల్లవి॥ ఈశ్వర పరమేశ్వర జగ । దీశ్వర నశ్వేశ్వర । తాత్పర్యం
బగుమోక్షవదని । సంతసంబున నిత్యర॥ ఈశ్వర॥

(1) జగములెల్లను వట్టివనుచు - నశ్వము పరబ్రహ్మమనుచు - విగమ
గూఁప - నిక్కముగనే - నమ్మియుంజివిజోవరి - ఈశ్వర॥

(2) నిగమిని - పాదములే - నెమ్మది నేనమ్మి తి॥ పరమపురుష
గృహరి - కరణజూకవ - కేవిరా । శ్వర॥

(3) కి॥ గుండపు - అగ రాశ్వర - శ్వేశ్వరనిష్కటా - అవ్య
గుండు । మోక్షవదని । ఆధార పాదములు ॥ ఈశ్వర

(4) వగనిగుండు - కరివరక - కరుణ నాన । మారిన । కరియగుండు శ్వ
శిరుతవరము లిప్పుడు జోవర ॥ ఈశ్వర

(7) కీర్తన — పున్నాగ - చాపు, పాము
పల్లవి॥ ఎనోమునోచితి నో - పరామ ॥ నీ గమిముగాన
నైతి నేరామ ॥ శేనిపోని నెమ్మూ . నిష్కట । శేని
వానిశేసెనోరామ - రామోయేనోము ।

(1) యేనా । పోచేనినాగ్న పమో । యీనాడిల్లి దీర్చనమ్యోతా
నికోర్కియా । కైకయచగుండు - కాననైతి నోరామ - రామ॥
యేనోము॥

(2) కాననంబుదారి । గానకయే - కష్టముపాలైతి నో - రామ॥ యే
నడుపదునాలుగేడులు బోవునో । యేనాచునీమోము । నే

నుజుచెదనో! యేనోము!

(3) పట్టభిషేకము - గట్టుదమనుకొని - యిట్టులబంపనయ్యె - రామ
ఎట్టివారుగూడ ఈస్థితములు తుదనెట్టరానోదాని . నలుగలే
రు . రామ ॥ యేనోము !

(4) విడచు చునిన్నిట్లు ! పుడమినికేనెటు ! గడియైనయందుదునో -
రామ ॥ ఇదుములబసితిని - న్నెప్పుడునర్వేశ్వరు - మగాంచు
చుందునుశ్రీరామ . రామ! యేనోము!

(8) కీర్తన—మోహనరాగం—ఆది తాళము.

పల్లవి॥ రాధాకృష్ణారావేరశ్రీనాథావేరమేమిరా! రాధాకృష్ణ
అనుప! మాధవయశ చుడలు ॥ మాటునేడివ - మాటాడవు
కోరిమనామీదగాను! బాధలతోలగింపమంట! రాధా

(1) శక్తికొంది సీసేన, ద్యుక్తముగ జేయుచుండ । భక్తిమెచ్చనా
యెటులా భక్తవస్త్రియిండు నాకున్ ॥ రాధా॥

(2) కరిమొసంగుంత ము । కరిమిబోవలేదె! కరిణన్నమాత్రా
నవిలీ! పడునకు సామాన్యమివా ॥ రాధా॥

(3) ఇంతవాడవనుచునిక రవ్వ శయ్యెననలుగనైతి । పంతుననర్వే
శనుత! నుంతైనదయజూపింతు! రాధా॥

(9) కీర్తన—తోడి—ఆది తాళము.

పల్లవి॥ తెలియదురా! నీహహిమ తెలియదురా । నీలీలాయేకి
కిని! తెలియేమియను! తెలి!

అనుప! తెలిసినదనుచును । తెన్నునుబట్టక । తిరిగెడువారల ।
తీరుననుండనురా ॥ తెలి!

(1) జనముల్గువిలో । నల్వెడుపనులెల్ల । న్వన్నపుబనులకు - నరి
యయియండెరా! మనమునదలచినమంచిపనుల వెల్ల - మఱియొ

కలియన | మామచునుండురా | తెలి||

(3) చూచుచుండగనే | చూచినదెల్లను సాబగునశింపగ - మృక్క-
చునుండురా | కాచుదమన వ్రేలి | కారమునల్లుచు కాలుచెడ
యమును- గాంచుచునుండురా | తెలి||

(4) గడియలోపల నే | కార్యముగల్గునా | కాంచగలేరన | కల్లుగాదురా
గడియగడియని- గాంచుచు కాలము | గడిపెడువాడేమనమ
తిగదరా | తెలి||

(5) మేడలుగట్టచు- మెలగెదమనినను | మేదినిసర్వము - మిథ్యయగు
నురా | తోడనురావని- తొలుత నెఱుంగెడు | బోడయెరప్పక |
మోక్షమునొందు రా | తెలియ-

(6) ఎఱుంగనుకేమియ | నెఱుకన్ నగినా | యీప్సితములదీర్చినీవేగగ
రా | పరిమమనరే | శ్వరకవినుతపద | భక్తి నొనగెన్ | కరుణ
నుగావరా | తెలియ ||

(10) శ్రీరత్న—హిందూస్థానీతోడి—ఆత్మతాళం

“హారతి-రమి నాయక” వలె

ప | నమ్మియుంటిబోవరా | కొత్తి | తమ్మికంటిదేవరనిను |
నమ్మి||

(1) వేడిలిపలుమారు నే | నేకేడుజగముల నీ | జోస్తే సదృశుడవని
మదినిన్ను | నమ్మి||

(2) ఆదిత్యదేవునియం | దలరుచునీవుండులే - గాఢపుమేదిని - గ్రామ
దువంతలు | నమ్మి||

(3) త్రోత్తిస్వరూపంబుతో | సర్వభూతంబులందుండు నీ | కిరినిలాసం
బు | లేతావుననుండు | నమ్మి||

(4) రేవెల్లుశక్తిలోమాలో- భువి- యీవాయువు నీరములో- యీవేడి

వేలుంగు యాయగ్ని భువిసాక్షి నమ్మి

- (8) కలుములచెలియంటు నీ కలరూపుదెల్పెడు వా . క్కులనల్లువర
మడ్డు- కులజవిసురపదానమ్మి

(11) కీర్తన—బిలహరి—చావుతాళం

పల్లవి పన్నగశయన నీ / పాలుపడితిరా / విన్నపమాలించి /
వెతదీర్చవేరా (9) విన్నపమాలించి / వేగబోవుము
రానన్న

అనువి అన్ని నాల్గు నే ననుచు జేసితిరా వెన్నుడని న్నెట్లు
నేడుకొందునురానన్న

- (1) నన్నుగన్నత గిరి నాపాలిదేవయా- పన్నరక్షక ప్రి-పన్నుడనా
చు . ప్నెన్నెన్నోరీతుల- నెన్నచుండుం . మిన్నగయుం
టి - వేగ బోవుము రానన్న

- (2) కీర్తనమును ? లా- కీర్తనమును - చాలగనమ్మితి - నేలికపం
చును- పాలితి లోక పావనచరిత- శ్రీహరిస్తోత్రపాల సేవకు
డ రానన్న

- (3) ఇహమునసేకం గా నెక్కు పవారలేడు- మహిమ బూచితి మాట
లవేల- మాహిమనసేవ- మానకనిరతము-రహినిన్నెగొల్పెనా
రక్షింపుదేవ నన్న

- (4) స్వపరమేశ- జగత్త - వేశ- సర్వాంతర్యామి- స్థాధునిధాన -
సర్వమునీడంచు నమ్మతించితిరా - సర్వేశ్వరనుత- సంతనమిడ
రానన్న

(12) కీర్తన—బిలహరి—చావుతాళం

పల్లవి తల్లినిన్నుదలచి యుల్లములోనంత - సిల్లుచుమహాలక్ష్మి
బ్రోవుమమ్మా తల్లి

అనువ! బల్లిగ్రద్దరాకు. యల్లమునన్నిలిచి చల్లనిమాడ్కి-
పెద- జల్లుమాతల్లితల్లి!

(1) కొడుకునితోడి యిందిరాదేవి- కుందనంపుబడితి. కోరికలిచ్చెను
మొదయానానిన్ . ఉండముతోనిల్చి ' పొందుగొల్పెన .
మోదముఁమ్మ!తల్లి!

(2) తిన్నగనిమగని' నన్నుతిం చదయాతఁడెన్నెన్నో పనులలో.యన్న
వాడమ్మ నన్నగన్నతల్లినాపాలినై వను - కన్న నప్రేముడి.
గావలమనమ్మా!తల్లి!

(3) వెన్నని కిబట్టుయన్నదానవు! కన్నదళి వూత | గానరాదమ్మ
యా | ఎన్నరక్షకుఁడైన | విన్నదొంగకొరా | విన్నపముశె
ప్ప | కిగమతలి! తల్లి!

4) ఏకమి నగోసు! దొడ్డిదేవత! క్కయచ్చెమ్మ | క్కుకడలిశయను
డక్కియేప్ప | గిమ్మచెట్టు | దడ్డుని శ్వేర్వయను | దొ
డ్డివాడిన మా || తల్లి |

(13) శ్రీరత్నము—రాదినామక్రియ—సూపకతాళము
పల్లవి! రామయ్యతండ్రి! రామయ్యతండ్రి!

అనువ! నామీదదయలేన! నన్నుగాపాడివు! ఈమాదిరిహాకి!
నేమిచేసితిని || రామ

1) కోపమునేనేమి | లోపముశీలితి | సీపాదకమంబులేనమ్మి యం
టిని | ఈపాట్లచెట్టగ | నాపాపమేమి || రామ!

(2) చిన్ననాటనుండి | యెన్నెన్నోవిధముల! నిన్నెగోల్పుచునుంటిని
గాదా | ఎన్నొల్లకునైన | నేలవువియసో! రామ!

(3) ఈకన్నములేల | నాకుబెట్టతివి | నీకారుణ్యముజూపుచునన్నింక!
చేకడగండ్లను బెట్టకుమయ్య! రామ!

(4) కొట్టిపోట్పించుచు । బిడ్డగన వైడు । నట్టివారిబోలె । గుట్టచుడె
లికిము । నిట్టొలంకదగునా । మెట్టలనోర్తు ॥ రామ

(5) ఉర్వీజానాథా । నిర్వసనీయుడ । సర్వముసేవంచు । సమ్మతించి
తిరా । సర్వేశ్వరనుశ । సంసమపరా ॥ రామ

(14) కీర్తన—శంకరాధారణ—చాప్రతాళం.

పల్లది॥ నారాయణమూర్తి నేరమునీమి । కారుణ్యముచు
జూపవు॥

అనుప॥ శురీతినామిద । కూర్మశసూపుట । ఘోరముకాదే
యిత్ । దా గేయగలదయ్య॥ నారా

(1) నీనామస్మరణము । నిరతిమితేతల । గానినేజులుగను । కానవు
గయ శోక॥నారా॥

(2) ఏదితలగుండ । ఏదికనముసేయు । నీచెట్టిసేమము । నెంచు
కనగియిన వ॥నారా॥

(3) సాధుభులగుడయల-సంరంజనం । సాధులశిక్షించి జగముగా
చునుకన॥నారా॥

(4) ముచినయకవు । పెగచూటమ్మ । పేరగాపాకనీ । పెద్దకానము
నెగిసె॥నారా॥

(5) సర్వముసేవని । సంస్తుతిసేమి । సర్వేశ్వరుత । రమేశర సీమ
నారా॥

(15) కీర్తన - శ్రీరామము—ఏకతాళము

“మంగళంగిదే మాధవస్వామికి” వలె

పల్లది ॥ నమ్మివండుకే । యిటునేచుచుంట । తమ్మికంటేదేవ
దయజూపుమయ్య॥నమ్మి॥

(1) ఇష్టముననే । కష్టములకోర్చి నిష్టసేవజేయ । స్వప్రపదలెడన॥

(2) వినుపు శీకమా । ననమునిల్పవీపై । మనసుచుండనినీల ! వ్యస
న పెట్టు లమి॥ నమ్మి॥

(3) త్యాగరాయకే । నాగశయగౌధ । రాగ మొప్పనన్ను । వేగబో
వుమయ్య॥ నమ్మి॥

(4) కర్ణధర్మమున సర్వమచుచును శ్రీశర్వరతున సానంబునీడర॥స॥
(16) కీర్తన — పింహేంద్రమధ్యమము — ఆది తాళము
“నా లకడలి శయనరార” వలె

పల్లవి॥ రాముభజన సయరా । ఓమానవులారా॥ రాము
ఆరుప॥ నేమముత్యంబు । రాముదలప । బంములన్నియు । నా
లొప్పొచ్చు॥ రాము॥

(1) క మోధలో భము నొక । గారమించుక నీయగుంక । నామ
గలునె పురితెనులొక । వ మునిలొక రాము॥

(2) హనమంతిలొకమి । మాహామును వివేచి । శ్రీ హరినిక
చుదుంకె । మోక్షము నొక । శ్రీ గుహనమనము రాము॥

(3) అనురక్త సుమా । ననముగల్గి । మనసుచు డువే భవబాహు
ననము లొక మిన్నగలిచు ॥ మహిం నీయ మనన
రాము॥

(4) పరమధర్మమున శ్రీ । స్వయం పురితచేయు భక్త పుండు । నా
వ జీయరెండు చేర్చి నాము॥

(17) కీర్తన — గిలపా — ఆది తాళము

పల్లవి॥ శ్రీహరినామస్మరణంబునె । చింతలన్నియుల వును
శ్రీహరి॥

అరువ॥ వ హిపాహి కృష్ణాదుని । దేహముమీదను । మోహ
ముడదనాడి॥ శ్రీహరి॥

- (1) బందికానలోబడినో | విందొన్మరించిని | ర్భంధమొందిగోనన్న
గా | నొండెనిత్యానందము || శ్రీహరి ||
- (2) బహువిధంబుల హిరణ్యకశిపుడు | బాలునిబాధింపగా | స్వహా
రియంచును | ప్లహ్లాదుండు | నహియింపడెమోడము || శ్రీహరి ||
- (3) కావనంబులపాలయ్యును- మానవంతులుపాండవుల | కీర్తివాసుని
మదిలోనమ్ముచు | కటనించుకనొందిరే||శ్రీహరి||
- (4) దట్టప దేశ్యరుచి | చెప్పిన దొడ్లవాక్యమునన్నిన | అడ్డంకుల
న్నిపోన | దొడ్లమీలుగల్గెడు||శ్రీహరి||

(18) శిరసః - నాదనావకీర్య - ఆదితాళము

“లగ్నము మాననిదేహను” వలె

పల్లవి || శ్రీహరి నన్నుది శ్రేష్ఠభావించిన - దేహునిగద కే. బి
సుకాని ||

అపర || ఊహా - కీయగ - నాహికాయము - దేహికి నహం ||

య్యగ ||

- (1) పాపముబాయగ | పరమపురుషుని- భవ్యవీర్యము- బాడపలె
వపుటూరగ- పాపహన్తుని | పాదాద్వయము- కెల్గవలెన్ || శ్రీ ||
- (2) తొమ్మిదిద్వారము - లిమ్ముగగె - పు - రిమ్మునకాతడు విభాడ
య్యెన్ నమ్మునుండగె - గుందియిమ్ములు - అమ్మహబా
హునిధృత్యు మె || శ్రీహరి ||
- (3) కామకోధలోభ మోహములు - గ్రాహంబులుగాడగియుండెన్ -
ఈమూకలచే నావృతంబగుచు - ఈమానస మితొట్టురేపడున్ ||
శ్రీహరి ||
- (4) మాయావృతమై - మానసమందున - మనలెడునారిని - జూడప
లెన్ - బాయనిచింత - గురుశుకూరి || శ్రీయుతుడోహరి -

జీరవర్తః శ్రీహరిః

- (5) శ్రీహరి. శ్రీహరి. శ్రీహరియచుచును. నాహరినెవ్వడుదలపవలెఁ .
మోహమువిడుచుచు . సర్వేశ్వరసుతు . పాహిపాహియని.
వేదవలెన ॥ శ్రీహరిః

(19) కీర్తన—బేహార్—అదితాళము

“చాలుపోపోరాయేరా”వలె

పల్లవి॥ తెలిసేనురానిమనసుకృష్ణచులకనదాననైతిరా॥ తె

- (1) వేళకై ననిల్లునుజీర . వీలులేదురాగ . గ్గోలుయేలరా . చాలు
చాలు ॥ తెలిసె॥
- (2) జాలమేలచేసెదవు . చాలులేరాయీ గోలనేల . బాలిశదురా॥
తెలిసె॥
- (3) బాలపా)యపునాదు . బిడిర్పనన్ను . యేలవేరా . తాళలే
రా॥ తెలిసె॥
- (4) రేలబవలులనీ . లీలనర్వేశ్వరసుత . చాలనుజూపి . మేలునేయ
రా॥ తెలిసె॥

(20) కీర్తన—పూరికళ్యాణి—అదితాళము

పల్లవి॥ వేంకటేశ్వరా . వేగబోవరా॥

అనువ॥ శంకశకనీ . కింకరుడనైతి . ఇంకనన్నుబోవ॥ వంక
లెంచుచుంటువేంక॥

- (1) దండములుబెట్టి దానులై నవారి . గుండెలందుగల్గు కోర్కెలెల్ల
దీర్చు- చుండనీకుడెల్లు కొండవాననే॥ బండవాడగాను॥ భక్తు
డనునుమ్మి॥ వేంక॥
- (2) ఏడుకొండలను॥ నెలమిమీరపాట . బాడుచునునెక్కు . భక్తుల
నుజూడ॥ వేడుకలుగల్గు॥ వేంకటేశనీ॥ ప్రేమగాదెమమ్ము॥ పెం

చుచున్న పాగు నేంక॥

(3) మునుపునుగట్టి మొక్కుకొన్నట్టి / హరిగానునియ్యమాడ /
మునొందుచుండు / పాకమిడునాటి పాలు దేవుడవయి ఇడు
మనుచుదాట / యీ వెదిక్కునాకు॥ నేంక॥

(4) మునుపునుగట్టి మొక్కుకొన్నట్టి / మొండితనముజూపు / ॥
ద్రిశానులకు / తడయకుండకల / వడిగనుపించి / విడిముడినిమెం
డు / గడన సేయదేవ॥ నేంక॥

(5) ఘరలోననీను దానుడైన నశ్వే / శ్వేరుడుచుతేజేసి సంతసించు
చుండ / మొలగునువిని / ముదమునియ్యగను / కరుణామయ
య్య / కాంత నాంబర॥ నేంక॥

(21) కీర్తన—శంకరాధరణ—ఆదితాళం

“ఏతిరుగననుదయజూచెదవో” వలె

పల్లవి : పరమాత్మపాద / పరమాత్మనిగతి / పాపహర రామా
పరదగినుడు / కృపాపరమేశ్వర / కరుణామయరా
మా॥ పర॥

(1) భక్తిని పసి నానాముఖ / సన్నిహితురామ / సంతస
కొన్నదినిగ- సంతసించుమురామా॥ పర॥

(2) వారివీపతెలుగు మనోబుగ / వల్లభపయ్య రామా / పాత
నానిగను స్మయించును / చిరామునేశిరామా॥ పర॥

(3) జపములు / తపములు / పల్లవపుష్ప సన్నుతించరామా॥ ఉప
మానరిసి- నెపముగానెంక॥ కృపగనుమియికరామా॥ ప॥

(4) తల్లినితండ్రని / పిల్లముగను / కైవహమినేరామా॥ చెల్లునె
పికిల్లు / చిక్కులబెట్టెలు / పల్లముకొనమెరామా॥ పరమ॥

(5) గర్వమునొండక / కారుణ్యము / కాంతించినోరామా॥ నిర్వా

భక్త! న ద్వీశ్వరయ! నివయోద్ధిగరామా! పరమ!

(23) శ్రీరత్నము—నాదనామక్రియారాం—ఆదితాళము

“తెలుగునేమిమనసు” వలె

పల్లవి! ఏమిలోట మనసు | శేంకల | రాముడుండువలెను ||

సఖయ!

అనుప! స్వామిశ్రీరత్నము | శేషమవారికి | శ్రీమాత్రంబును |

చికులుశేపు! ఏమి!

(1) వానిపాదములను! భక్తినిబూనిగొల్పుదము! సఖయ! ఏనురెండు
కొండలనునెక్కుదు! వానినిజూచినవారికిసఖ! ఏమి!

(2) పరిడిచేలమాలనుదాల్చుచు | మనోబుండువాని! సఖయా! శ్రీస
మునంజెడు గిరిపై నిల్చుచు! వసుధనుగాచు! వానిజూచితి! ఏమి!

(3) కళపురభక్తకోటయి! కామితార్థమిడదె! సఖయ! మహాభగవత్స
మానభాగ్యుద్ధి! వానిండుమనె! మునిశ్రీంబు! ఏమి!

(4) ముద్దుబాంధవామగు! మీమనరకంబు! శ్రీయ్య
ననర్పితుల! మునిశ్రీంబు! ఏమి!

(5) ద్విజాదుల! సద్విభుల! శ్రీసఖేయుల! సఖయ! జూద
డహ్నగయని! అభయహస్తు! అజునస్యయ! రాలోకించితి! ఏమి!

(23) శ్రీరత్నము—నాదనామక్రియారాం—ఆదితాళము

“పూలున తామురాం” వలె

పల్లవి! రామునిగనగెనె! జయలార! కామితార్థమిడిగాచు!

సతా! రాము!

అనుప! ఆమహాబాహుని! నామముదలచిన! ఏమరజానన!

క్షేమంబుగలుగుచు! రాము!

(1) అంతరాత్మయై! అన్నిటయందున! శాంతస్వరూపుడై! సాక్షిగ

నుండు! రాము!

(2) సృష్టిలోపల - చిన్నచీమయు | సృష్టయుదానయై | జగముననిండి
యుండు! రాము!

(3) జ్ఞానేంద్రియముల! జక్కగనియమించి! జ్ఞానగమ్యుడైన | శ్రీని
వాసుని! రాము!

(4) చరాచరరూప! సర్వంసహయై! నిరతమునిండియుండు! సర్వేశ్వర
నుతు! రాము!

(24) కీర్తన—బేహగ్—ఆదితాళము

వల్లవి! కరుణించినన్ను బోవు! కాంచనాంబరా | ధరలోననీపె
దిక్కు! దాసరిక్షక! కరు!

(1) నిరతమునిన్ను నమ్మి! యున్నవాడరా! పరములిచ్చినను! వేగబో
వరా! కరు!

(2) నురులకుసిరులిచ్చి బోవ లేదురా | పరమేశ్వరనిన్ను | భక్తిగో
ల్తురా! కరు!

(3) ఎఱుగనునేమిగూడ! నెఱ కనియ్యరా | పరదనీదుఁగరిత | పాడు
చుందురా! కరు!

(4) లీలామానుషవేష ! జాలిబడితిరా | పాలకడలిశయన ! జాలమే
లరా! కరు!

(5) సర్వాంతర్యామి | శంకయేలరా | సర్వేశ్వరనుత - మేలునేయ
రా! కరు!

(25) కీర్తన—తోడి—ఆదితాళము

వల్లవి! కరుణించరా | కరుణాకర - పరమపురుష | భక్తవత్స
ల! కరు!

(6) మఱవక నిన్వే | మరువేడునకా | పరములనిచ్చి | సరగునబో

పరఃకరు॥

(2) శతకోటిస్మర- జితలేజనిన్ను- సతతంబుగొలిచిబలిమాలితిర॥ కరు॥

(3) పరమమనీషు! పరనామమెపుడు | స్మరియించుటేగా | పురుషార్థము॥ కరు॥

(4) సర్వభూతములఁ జరియించుచుండు సర్వేశ్వరనుతఁ జాలమేలరా॥ క॥

(26) కీర్తన—జంగళరాగం—రూపకము.

నగారిగమధా | దపమగరిగమగానిస | సనిదానిక | దపమ

నమ్మిననాటపై | ఇంచుకదయయునులేడుగా | సామ్ములిం |

గమగనని॥ సగ్గా॥

స్మరింకొన్నొక్కొ సుందరాకారోక॥నమ్మి॥

(1) కమనీయకాశ్రీ! కంజాశతేత్రీ! విమలశత్రీ! గురుజపనమ్మి॥

(2) పతితుల్యోచే! పద్మాగ్రీకావి | సతసత్కల్యో | పితగణకో॥నమ్మి

(3) అమరహృద్వాస | చామీకరవాస | కమరూమాససహాస॥

వైకుంఠవాస॥ నమ్మి॥

(4) కరుణాలవాల- సుగణలోల మురళీగానలీల- పరమయోగిపాల॥

నమ్మి॥

(5) కరిరాజవరద- పరమపురుష- చరాచరరూప- సర్వేశ్వరనుత॥నమ్మి

(27) కీర్తన—శంకరాధరణ—ఆదితాళము

వాసుదేవకథనము | దాసులారవినుచువలె॥

పల్లవి॥ శ్రీహరిభజన! నేయగన్సుదేవలారతలచుడి॥ శ్రీహరి

అనుప॥ మోహమునలోనుగాక- పాపిక్ష్ణస్థాయనుడి॥ శ్రీహరి

1) ధర్మాధర్మమునువీడి-దాసులై హరి-బాదుడి! మర్మమిదిమతముల॥

మాటలవినుడి॥ శ్రీహరి॥

2) ప్లహాదుఁడుగోపన్నయు- పరమపురుషునిబాడలే! అహదముజేం

ది తమ యథుముల్లెనుబాపరె । శ్రీహరి॥

(3) సురలుకష్టముల బొందిపారిభక్తి మెయినిదుమల॥ మఱలించగనో
తుదను॥ సింసంపదలనొందరె॥ శ్రీహరి॥

(4) గిరినిచిటికెనవేల్చినెత్తె - పరిభవంపడెనిందునిన్॥ ధరలోభక్తవ
రులనెల్ల - పరములిచ్చిబోవడె - శ్రీహరి॥

(5) సత్యముపేరుదయాశౌచ - మత్యంతమునంచుచున్॥ నిత్యుడౌ
సర్వేశ్వరగుతు - బృహ్మల్లెగురుగొలువరె శ్రీహరి॥
(28) కీర్తన - ధన్యాపి రాగం - ఆదితాళము

“పరాకాశేయటపాటిగాదురా - పరమపురుషవరద - ”వలె

జ్ఞునినిన్నెనిమ్మిగున్న - పరాసునినొనియ నాచుటనీకుదగునా॥

అను॥ పన్నగీయన - పరిపాపన - ఎన్నడవనినిను - వెరకి

వెదకిహానిన్నె॥

(1) అంతరాశ్మజె - యందోయందన - అలగుచుందువని - యందుకే
పంతమనీపట - పరగుచుండుదు - పంతలీర్పవడేమిరాహరినిన్నె

(2) పగల నాపయ - దిగులు పెట్టె - పాగులుచుండుగు - బోలి
పలుతగ వేసికిదాపిర్చె - గాంధీ - పగవాహనీ॥ కన్నదిక్కెడరు
నిన్నె॥

(3) పంకారమయో - సంకర్షణనా - సంకహనీగ - పంకజలో
దన - భక్తపాద - శంకగ్నే సే కింకసునాపయ ॥ నిన్నె॥

(4) పరమేశ్వరయో - పరమదయానిధి - శరణశరణుహరి॥ కరివరదా॥
పరకవిసర్వేశ్వరమతపాదకరుణతోమతపరగునబోపరినిన్నె

(29) కీర్తన - ర్యగడ - చాపు

“ధర్మసంబధని మాయమ్మ”వలె

జ్ఞుని॥ పరమేశ్వరబోపరి॥ కరుణాకరశరణాగతుడనురా॥ పర॥

అనుచు నిరతమునీనామ స్మరణముజేయుచు శరణుశరణనియ
నుచు సాగిలపడితిర పర

- (1) పరమకృపాకర శ్రీకర పరలక్ష్మీవర మురహరధవహర పరి
తపావసకర సుపతిశుభకర హరణ్యాక్షహర పర
- (2) కరభృతశార్వ లక్ష్మీపతి వర సత్యశీలవృత పరమయోగినుతా
సురమునిగణస్తుత పరిపాలితభక్తనికరికృపామతి పర
- (3) శరనిశితయన గరుడవాహన సరసీరుహలోచన సురమునిభక్త
జనబృందానంద భాకవిసత్త్వరచు పర
(311) పరమ—అనంతరైరవి—దా—అకము
సాగము వాచిమాపమగగమపమ—న—అకము
పల్లవి సుముక్తికైద గామర అలలల సీతల రామరా
లాపకైకరితుక శ్రీకు
అరుప పాపాపాపా సీనిసాసా సామగర సీసాసా వాప
సానాసీని పమ గామసామ మమమగగసీ నాది
అకకై గామనీకై నాకనీకై భక్తతోపమ వామలను
స్వమంటిని నాఅకమును అలపమ శ్రీకు
(1) ఏమిసేయుదు రాహవలలల ఈమానసమునా ఏమియునులొంగ
కయేవిచిలముద్యుగని గామనీకై మొకాసాసామ
గానలోలనీకై నామమునువలపనియ్యదు శ్రీకు
(2) రామరామయసినతో నీమానవులు సేమంబునొందుచు కామ
తార్థములన్ని బొందుచు శ్యామసుందరుడైనాన్నే తాముపొం
దుచుయమునిబాధల సేమి నొందరనుచు వింటిని సీకు
(3) దానకల్పవృక్షమా యాసతోడను వేసాలవేయుచు కామలను
గూర్చుకొంటుకై వేనటలబొందకుండగ సీసనజేయుకొంటుకై

సంతసింపుచుండుదు॥

(4) లేమిబాధలేదుగా॥ నామదిలోపల॥ నేమాత్రమైనను॥ సామినిన్నే
దూచుచుండగ॥ నామనంబునుడిట్టపలుపుము॥ ఏమికలతలందు
బెట్టి॥ సామమేవాయడల॥ నాపుము॥ నీకు॥

(5) ఎఱిగి యెఱుంగనిపాపము॥ లేమిచేసిన॥ వరసీదనేత్ర॥ కరుణతోడ
నువానినామెడ॥ విరిమింపజేయుమయ్యిరో॥ యెఱుంగవొక్క
దాసుతప్పులెఱిగబోవుననెడు మాటలు॥ నీకు॥

(6) నురితహరయిడ నెదునీ॥ నిరుడమునమ్ముచు॥ కరివరదయెంతయు॥
నిరతిశయుడొనిన్ను జూచుచు॥ స్మరియించుదుపరమపురుష॥
వరిముదిహ్నుని నన్ను బోధింపుము॥ ధరసశ్వేత్వర సుత॥ నీకు॥

(31) కీర్తన—పూర్వక కీర్తన - అది తానెమ,

ప్లవి॥ గోవిందసినామ॥ మేమిరుచిరా॥ గోవిందుని గోలునుం
దరశ్యాపారామ॥ గో॥

అనుప॥ యెవించు బెట్టితొక్క॥ నీనామకీర్తన॥ మేవందలకొలది
దాసులు జేయుచుండు॥ గో॥

(1) నుండరిమాన॥ నామయిన॥ పొందుగొరుచుండు॥ ఘనాధయెంత
వారు॥ మందుబెఱితొక్క॥ నుండరివదనలు॥ మందయానలెగాక
మగవారుకామింతు॥ గో॥

(2) ఎంతశక్తిగలదోసీనామమున॥ వలతలుపోవునుబత్తెలుగలుగును॥
వింతగాదు దానివిబుధులుపరియింప॥ చెంతరావెఱుచునుచెనటు
లుయమభటులు॥ గో॥

(3) పరిమమోమనివాయువుతు॥ చున్॥ పురుహోతాదిదేవతలుహా
నులెల్లగూడ॥ తరణోపాయముగస్మరియించియంతట॥ చిరజీవు
లెవారుచెలగుచునుండరె॥ గో॥

(4) కరుణానిధీనీనామరబునే | నిరశముపకరియించినన్నే శృంగపాండి |
యెఱుగుచుధిమధక్తవరులకు మేల్వరములివాధర | సర్వేశ్వర
నతి | గా॥

(32) కీర్తన—ఫీల్వా (లేక) బేహగ్—అదితాము

“ప్యారీడినరాత్మాత్మోసు మజయాదేఖ్యా” వలె

(లేక) శ్రీహరినామస్మరణజేసిచ | చింతయుబోవును” వలె

మల్లవి | చెల్లునె యాడదుల | చెల్లుయ్యశోర | ప్రియమైనానా
డ | కొల్లుగాడ | చెల్లునె |

(1) నల్లనిచాడమ్మ | నారీగోమతి | నల్లనినామము | క్షువాడ
మ్మ | చెల్లునె |

(2) వింటి నమూడను | కెంతవడివచ్చి | కొంతసముటుకె | గో
యి | కొచ్చనమ్మ | చెల్లునె |

(3) ఇంటిగొప్పోరు | స్వల్పమిచ్చోరు | గంటబడినదాని | స్వల్పమిచ్చో
వునమ్మ | చెల్లునె |

(4) రంగవంట తాను | మాంగవనము కీరి | పొగునవట్టిగాసి | మ్రింగి
గునె నెన్నమ్మ | చెల్లునె |

(5) బంగారుబిరి | పాలుదాహకన | వెలివియనినను | స్వల్పవా
గిపోవనమ్మ | చెల్లునె |

(6) వీపావమెలుగని | యీవపమలుతాని | యీవనంగుణేయ | నల
రించుచుండునమ్మ | చెల్లునె |

(7) గాధలబుట్టించు | గానముజేయుచుండు | బోధనలకేసి | బుద్ధిత్రిప్పి
వేయునమ్మ | చెల్లునె |

(8) తలుగవునేనిటు | తన్నిజెప్పినను | ధరమచ్చ సర్వేశ్వర నుతుచ్చే
లు | చెల్లునె |

శ్రీహరికీర్తనములు

(33) కీర్తన—హరికాంభోజ

పల్లవి విసతిగై కొనితెల్పుమా! జనకజారమణ! విస! (2) జాన
రమణ! విసతి!

అనుప! కనులకుగనబడవు! కారణమేమి! వినిపించుకొనుచుం
టివే! వేలుగనుంటి! విసతి!

(1) కష్టములనుబెట్టి! గాసిలశేయ! ఇష్టమనీకదియ! నికనైనదెల్పుమ!
నిట్టూరముగ నే! నిన్నడుగుచుంటి! విస!

(2) ఎన్నోనోములనోచి- కన్నట్టివారి! పన్నగశయన! కన్నెవరుబో!
చెడదు! మన్ననగైకొనుమా! మాటదక్కింపుమా! విసతి!

(3) నిర్వాణభర్త! నిర్వికారుడ! సర్వశక్తుడ! నిర్వపనీయుడ! సర్వ
మునీవెగా! సర్వేశుత! విసతి!

(34) కీర్తన—శంకరాభరణ—అదితాళము.

పల్లవి ఎందుకయ్యరాము! జన్మ! మెందుకయ్యభువిని! విద్య!
లెందు!

అనుప! నుండరవననార! విందనిన్నజూచి! యందముమీఱ
నా! నందముజెందక! యెందు!

(1) దివ్యకాంతిలోడ! తేజరిల్లునిన్ను! నవ్యయునిగనియా! నందము
జెందక! యెందు!

(2) హృదయారవిందపు! గుమతైన గద్దయందు! నదయతగూరు
చుండి! ముదమొందునినుగాన! కెందు!

(3) పతితపావనిన్ను! సతతముగొల్పుబుద్ధి! యతులకునుదయా!
మతుడైననిన్నుగాన! కెందు!

(4) నిర్వాణేశ్వరనిన్ను! నిశ్చలభక్తిగొల్చి! సర్వసముదైన! సర్వ
శ్రేయశుత! యెందు!

(3) కోరినపానికి । కోర్కలిచ్చెనుతండ్రి ! హర॥

(1) అంగవామనలెల్ల । సింగారముగనీకు । సంసారములబాడి । రంగుగనిచ్చు॥ హర॥

(2) నీనామమాపంబు । లేనాడునెలచుచు । కానితొవలబోని । యీనాతులిచ్చెడు ॥ హర॥

(3) పరమపురుషునీడు । భవ్యచరితముబాడి । నిరతముకాలంబు । జరపెడువాడెచ్చు॥ హర॥

(4) భరలొనసేకృప । భరనెమికినిన గేవ । త్వరచుతముముజోని । కరుణజూపుము తండ్రి ॥ హర॥

(37) మంగళహారతి—అనంద్భరవి—చాపుతాళనా
పల్లె॥ మంగళమోక్షస్థిరేవ శుభా మంగళకరదేవ! దవ్యపభావ॥ మంగ॥

(1) నందవమోదివ్యయామ । చిదా । నందస్వరూప । త్రిజగత్స్వరూప॥ మంగ॥

(2) నందినీరగారవింద । జగ । ద్వందితపానన । చరితముకుంద ॥ మంగ॥

(3) పాలిరసములస్థంక । భక్త । పాలకీర్తిభూసీమాహృదయానంద॥ మంగ॥

(4) సుందరపదనారావింద । లోకా । నగరితనామముకుందనోవింద॥ మంగ॥

(5) ప్రియనినామముదాల్చి । నామి । యల్లమురంజల్ల గనబడుదేవ ॥ మంగ॥

(6) చిరునవ్వుమోమునబూని । గోప । చిలుతపై చెక్కిలిముద్దాడునామి॥ మంగ॥

- (7) ఇచ్చకములాడవచ్చి । యచ్చె । వచ్చిమదిమెచ్చగ వెడలితెనాది ।
మంగ ।
- (8) నెయ్యంపుభావముజూపి । నొక్క । తియ్యనిమాటాడవేమినానాది ।
మంగ ।
- (9) ఏనాడునీమోముజూచి । ప్రియ । శేనీశోబలుట గురివిమ్మనా
మి । మంగ ।
- (10) శరణుశరణుడేవక్కణ్ణ । నరేష్వ । శ్వరపతమముజూపు విష్ణుసహి
ష్ట । మంగ ।

ఇది

గన్య శ్రీశ్రీనారాయణ యరణారవింద ద్యానపరాయణుండును
దాక్షిణ్యంబు చంద్రుండును కామశాస్త్రీ సుబ్బమాంకికా
నత్యుత్సాహుండును నగునరేష్వరకవి వ్రాసె
తంబు సర్వముప్రగమభాగము
సంగ్రహము.
మంగళం మహాశ్రీ శ్రీశ్రీ
శ్రీలక్ష్మీనారాయణార్చనము

10833

